

in maandag: muziek dinsdag: film donderdag: podium vrijdag: expo

EXPO VAN DE WEEK

FREDERIC GEURTS tart de zwaartekracht met '(un)balanced' in Z33 ★★★

Het moment van de kanteling

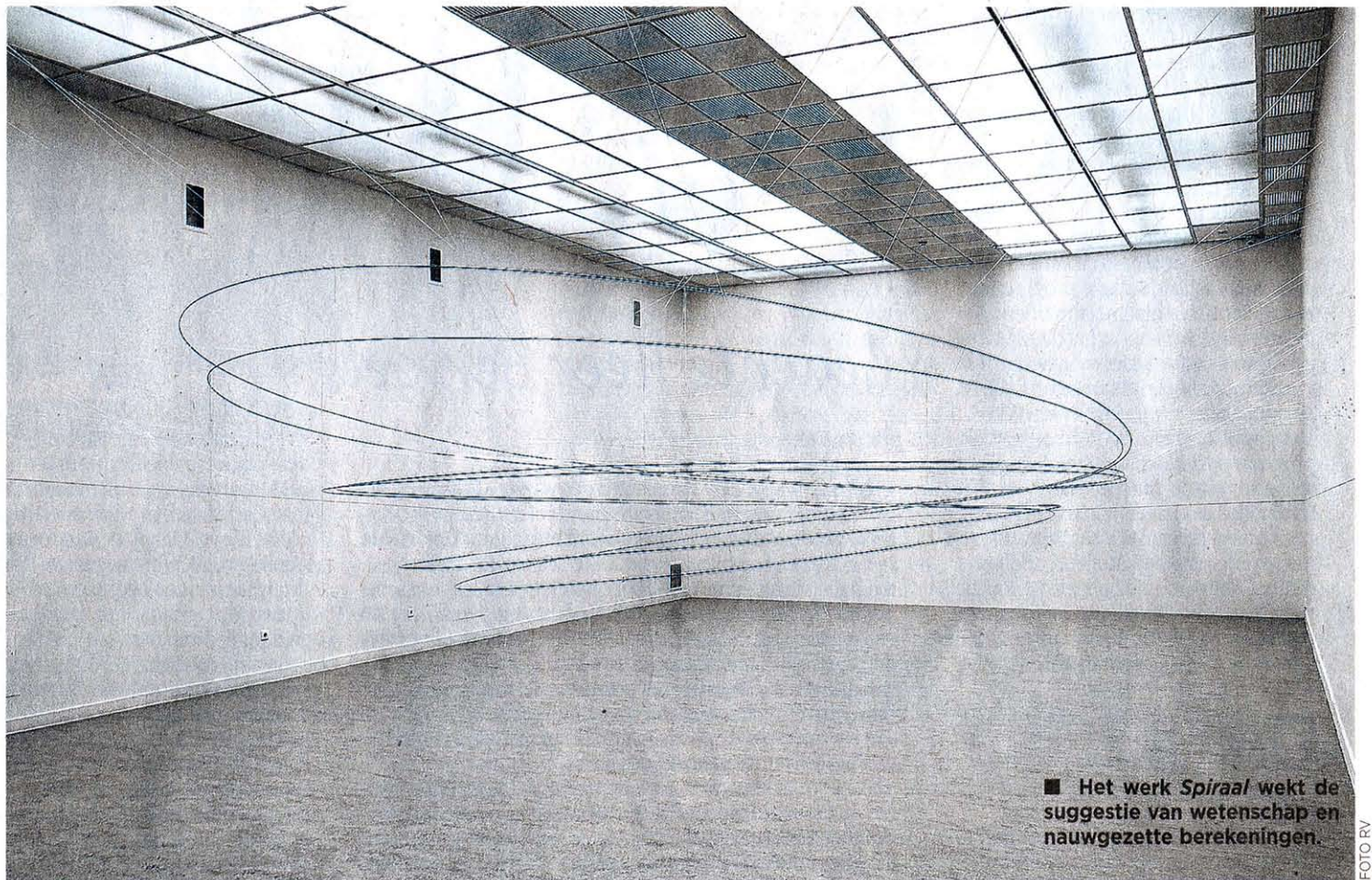
In het Hasseltse Z33 mag Frederic Geurts zijn eerste grote solotentoonstelling presenteren. Het resultaat is de prachtige expo *(un)balanced*, die wankelt op de grens tussen wetenschap en intuïtie.

DOOR JOZEFIE VAN BEEK

Ruim zes weken lang werkte Frederic Geurts aan zijn grote solotentoonstelling in Z33. Hij construeerde zijn werken te plaatse en ging in dialoog met de ruimte. Geurts' werk bestaat uit monumentale, maar zeer fragiele sculpturen. Daarmee tast hij de grenzen van de zwaartekracht af. "Ik ben op zoek gegaan naar het moment van de kanteling, het bijna vallen", zegt Geurts over *(un)balanced*.

In de inkomhal zweeft een mobiel voortdurend rond in cirkels. Dat werk vat de tentoonstelling voor Geurts helemaal samen. De eeuwigdurende beweging van dat werk is voor hem erg belangrijk. Niet alleen draait de mobiel in cirkels, de schijf die aan een draad hangt, draait ook telkens om zijn eigen as. De schijf zoekt zijn evenwicht, maar door de luchtverplaatsing in de ruimte lukt dat nooit helemaal. Toeval, evenwicht en beweging zijn rode draden doorheen de hele tentoonstelling.

Het campagnebeeld van *(un)balanced* is een gigantische aluminiumplaat die helemaal gebogen toch in evenwicht blijft. Het werk ziet er licht uit, maar weegt vijfhonderd kilo. Enerzijds geeft het een geborgen gevoel om tussen de plooiën van het gebogen, matte aluminium te lopen. Anderzijds weet je dat het levensgevaarlijk is, omdat de sculptuur labiel is. Dat potentiële gevaar maakt de expo net zo spannend. Ook in het werk *Spiraal* tart Geurts de wetten van de zwaartekracht. De kunstenaar hing een gigantische spiraal uit verzinkte staal-

■ Het werk *Spiraal* wekt de suggestie van wetenschap en nauwgezette berekeningen.

FOTO: RY

Geurts werkt op intuïtie. Hij is een klein jongetje dat graag met techniek bezig is, maar vooral graag speelt. Dat plezier straalt van de werken af

draad op, niet langs boven, maar van opzij. Met honderden kleine witte touwtjes is het gevaarte aan de muren vastgemaakt. Het resultaat is indrukwekkend.

Zowel de aluminiumplaat als de spiraal wekken de suggestie van wetenschap en nauwgezette berekeningen, maar eigenlijk werkt Geurts zuiver op intuïtie. Hij is een klein jongetje dat graag met techniek bezig is, maar vooral graag speelt. Dat plezier straalt

van de werken af en geeft de tentoonstelling iets bijzonders. Tegelijk confronteert het fragiele én gevaarlijke werk je als toeschouwer met je eigen kwetsbaarheid. Dat maakt het net zo mooi en interessant.

Dansers en draden

Het intimistische van die kwetsbaarheid wordt mooi zichtbaar in een video die Geurts op de grijze

vloer van Z33 opnam. In bovenaanzicht worden een man en een vrouw gefilmd. Ze stappen in en uit beeld. Na een hele tijd komen ze elkaar tegen en raken ze elkaar aan. Ze balanceren, houden elkaar in evenwicht en wandelen weer uit beeld. De minimalistische pianoklanken geven het geheel een bijzondere sfeer.

De lichamen van de dansers worden gespiegeld in een trillingsmeter die enkele zalen verder aan de muur hangt. Twee metalen draden hangen tegenover elkaar, in evenwicht. Bij de minste luchtverplaatsing beginnen ze te trillen, maar na een tijdje bewegen ze weer meer naar elkaar toe, tot ze weer helemaal rustig tegenover elkaar hangen. Net als de dansers

zoeken de draden elkaar op.

Tot slot toont de expo een 'kabinet' van Verwantschappen. Rik De Boe en Peter Morrens kozen werken uit die op een of andere manier een link hadden met de tentoonstelling van Geurts. Zo is er de grappige video van Bas Jan Ader uit 1971 waarin die zijn eigen evenwicht probeert te zoeken. Hij gaat bewust over zijn zwaartepunt en valt uiteindelijk op de grond. Deze kamer van Verwantschappen is een leuke afsluiter die de prachtige expo van Geurts in een bredere context plaatst.

'(un)balanced', Frederic Geurts. Nog tot 7 februari in Z33. Meer info www.z33.be